

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 025543 19 Кж
Бања Лука, 26.01.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужене Ж.Е., због кривичног дјела извршења кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366 став 2 у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207 став 3 у вези са ставом 2 и 1 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о њеној жалби изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 025543 19 К-п од 23.10.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.01.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба оптужене Ж.Е. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 025543 19 К-п од 23.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 025543 19 К-п од 23.10.2019. године, оптужена Ж.Е. оглашена је кривом због кривичног дјела извршења кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366 став 2 у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207 став 3 у вези са ставом 2 и 1 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), осуђена на казну затвора у трајању од 2 (двје) године у коју је урачунато вријеме проведено у притвору, на основу члана 207 став 8 КЗ РС одузета опојна дрога марихуана у количини од 2,6609 грама, на основу члана 82 став 1 и 2 КЗ РС одузето путничко возило „Шкода октавија“, на основу члана 83 став 1 и 2 КЗ РС одузета имовинска корист прибављена кривичним дјелом у износу од 1.016,00 евра, а обавезана је и да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 120,00 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ.

Против ове пресуде оптужена је благовремено изјавила жалбу због одлуке о одузимању путничког аутомобила као предмета, одузимања имовинске користи и трошкова кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи.

Републички јавни тужилац је у одговору на жалбу предложио да се жалба одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Побијана пресуда донесена је на основу прихваћеног споразума о признању кривице којим је оптужена признала кривицу, прихватила предложену кривичну санкцију, изрицање мјере безбједности одузимања предмета, одузимање имовинске користи прибављене извршењем кривичног дјела и обавезу плаћања трошкова кривичног поступка.

Увидом у споразум који се налази у списима ове кривице, овај суд је утврдио да је оптужена прихватила предложене кривичне санкције: казну затвора у трајању од двије године и мјеру безбједности одузимања путничког аутомобила „Шкода октавија“ рег. ознаке К73-Е-745, као предмета употријебљеног за извршење кривичног дјела, одузимање имовинске користи и обавезу плаћања трошкова кривичног поступка и паушала. На рочишту за разматрање споразума о признању кривице, одржаном пред првостепеним судом, оптужена и њен бранилац су остали код закљученог споразума и свих његових одредаба, а на претресу за изрицање кривично-правне санкције, одбрана није ни изводила доказе који би се односили на имовинске прилике оптужене у смислу њених могућности да плати трошкове кривичног поступка у наведеном износу нити се противила тој обавези.

Одузимање путничког возила, као предмета употријебљеног за извршење кривичног дјела, представља кривичну санкцију из члана 82 став 2 у вези става 1 КЗ РС. Сходно одредби члана 246 став 6 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (з даљем тексту: ЗКП РС), против кривичне санкције изречене на основу споразума о признању кривице није могуће изјавити жалбу, о чему је оптужена у првостепеном поступку упозната, па је жалба неоснована.

Одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом је обавеза суда без приједлога и иницијативе странака, а сходно одредби члана 83 став 2 у вези става 1 КЗ РС. Оптужена је још о томе била и упозната у горе споменутом поступку признања кривице, па су супротни жалбени приговори неосновани.

Што се тиче трошкова кривичног поступка оптужена је приликом преговарања о кривици, разматрања споразума и изрицања кривичноправне санкције била упозната са том обавезом, као и са висином трошкова. Оптужена уз жалбу није приложила никакве нове доказе за своју тврдњу да би плаћањем трошкова овог кривичног поступка, било доведено у питање његно издржавање или лица која је она дужан да издржава, због чега се по оцјени овог суда, нису стекли услови за примјену члана 99. став 4. ЗКП РС. Коначно, одредбом члана 91. став 1. ЗКП РС је прописано да се извршење пресуде у погледу трошкова

кривичног поступка врши по одредбама које важе за извршни поступак, из чега произилази да ће се извршни поступак обуставити ако оптужени није у могућности да плати трошкове кривичног поступка. Зато је жалба која се односи на трошкове кривичног поступка и паушал потпуно без основа.

Из наведених разлога жалба оптужене није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и на основу члана 327. ЗКП РС, првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић